

mindre for at staffe Garantibestemmelser mod Kunstsmør eller i det Hele taget Garantii? Nei, tværtimod, Interessen vilde blive mangedobbelst forstærket; thi da vilde vi være i Stand til selv at bestemme Prisserne paa vore Varer. Det vilde afhænge af vor Lovgivning, hvad vi skulde have for vort Smør. Da vilde man være ganske anderledes virksom for at faae de skarpest mulige Kontrolbestemmelser og mulig udelukke den konkurrerende Indførsel. Jeg tror altsaa, at den nævnte Betragtning paa ingen Maade holder Stik. Jeg tror, at England vil være i endnu høiere Grad end vi interesserede i at staffe Garantibestemmelser af Hensyn til deres egne Forhold. — Jeg skal ikke komme udførligt ind paa det Fremtidsspørgsmaal om vor Deltagelse i Margarin-fabrikationen og Englands Forsyning dermed. Jeg har den Mening, at saalænge vi kunne staffe et fuldt tilfredsstillende Marked for vort eget Smør, behøve vi ikke at gribe her til; men jeg har kun stillet i Udfigt, at den Tid ikke vil være saa fjern, da vi blive nødt til at forsøge Deltagelse i denne Fabrikation og Indførsel. At vi skulde være uheldigt stillede eventuelt i en saadan Konkurrence med andre Lande i Fremstillingen af Kunstsmør, kan jeg paa ingen Maade indrømme. Vi have jo selv for en stor Del Raastoffer, vi have jo Talg, Smør, Fløde, Mælk og Fedt, som skal bruges dertil, det er Landbrugets egne Produkter. Det forekommer mig, at dersom vi kunne gjøre dem frugtbringende og staffe os en god Pris for disse Raastoffer, vilde det i og for sig ogsaa være heldigt. Derfor vilde jeg ikke kunne anbefale et Forslag som det, det er stillet i Udfigt af det ærede Medlem fra Frederikshavn (Niholm), at man skulde komme med et Forbud mod Udførsel af Kunstsmør. Jeg indrømmer, at det er et Forslag, som ikke kan angribes og ikke kan bekjæmpes fra de indenlandske Konsumenters Side, og forsaavidt erkjender jeg det ærede Medlem fra Leire, da han i Slutningen af sit Foredrag sluttede sig til den Tanke, der var fremsat af det ærede Medlem fra Frederikshavn, idet han i det Hele kom ind paa en Bei, hvorved hele denne Diskussion for en stor Del vilde blive overflødig; thi det er jo klart, at naar først den indenlandske Fabrikation gives fri til Forsyning af Landet selv, kunne Indlandets Konsumenter ikke klage, saa vil der ingen Strid blive. — Den høitærede Indenrigsminister mente, at der var forholdsvis et lille Stridt fra det Standpunkt, som principalt indtages af det ærede Medlem fra Leire, og det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Frederikshavn. Den høit-

ærede Indenrigsminister mente, at den Afstand, der var mellem dem, fandt vi nok Bei til at komme over. Denne Afstand er meget betydelig; thi mellem disse to Forslag ligger det hele indenlandske Forbrug af Kunstsmør, hvorom fortrinsvis Striden dreier sig. Altsaa fra dette Synspunkt kan dette Forslag ikke bekjæmpes. Jeg skal tilføie, at det ærede Medlem fra Frederikshavn, da han først kan faae Ordet paa et langt senere Tidspunkt, har bedet mig atter at udtale, at han frafalder sit Forslag om Forbud mod Indførsel af Kunstsmør, fordi han er bleven ophøyt om, at han har misforstaaet den engelske Lovgivning, at den nemlig ikke forbyder, at Baverne skulle mærkes med det Lands Navn, hvorfra de komme. Af den Grund vil han frafalde sit Forslag om Indførselsforbud, hvorimod han fastholder Tanken om Udførselsforbud. Jeg gjentager, at dette Forslag ikke kan bekjæmpes fra den indenlandske Konsums Side; men derimod tror jeg rigtig nok, at det er et uflogt Forslag. Jeg ser helt bort fra, at det vilde være nyt for os i hele den økonomiske Lovgivning, at komme med Udførselsforbud. Dette skal jeg imidlertid lade ligge. Jeg er ikke i denne Henseende Principrytter; hvis man finder det rigtig at gjøre det, saa gjør man det. Men det, der forekommer mig uflogt, er det, at man derved vilde have afstaaet Landbruget fra en fremtidig betydelig Indtægtskilde. Mener man, at man kan undvære den, ja, vel, saa kunne Konsumenterne ikke beklage sig derved, og jeg skal i alt Fald tilføie, at et saadant Forbud jo kan hæves igjen, men jeg tror, at det er en stor Feiltagelse, naar man til Landbrugets Bedste vil indføre et Udførselsforbud. Men som sagt, Konsumenterne kunne jo ikke have Noget at indvende mod det.

Det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) udviklede sit iøvrigt for os Udvalgsmedlemmer fra i Fjor bekjendte Standpunkt at ville indstrænke Forbudsbestemmelserne alene til at berøre Farven. Jeg tror, det ærede Medlem, der saa udførlig og klart udviklede sin Betragtning af Sagen, ogsaa har haft det for Die ikke at ville paa nogen Maade gjøre Forbrugerne nogen Uret. Hvis hans Tanke i Virkeligheden var praktisk, kunde man jo tænke sig Muligheden deraf; men det er mig aldeles klart, at det ærede Medlem ikke opnaar det, han vil. Dersom man nemlig stiller Farveforbudet fra Blandingsforbudet, er der ingen Tvivl om, at Farvepaabudet alene ikke kan opretholdes; det kan ikke kontrolleres, dersom man kan blande Margarin med farvet Smør. (En Stemme: Ikke efter Forslaget!)